

3. jättis arvestamata kahju, mis Euroopa Liidule tegelikult tekitati seoses vabatahtlike tööga seotud kuludega, ja asus ekslikult seisukohale, et ei olnud nõuetekohaselt kontrollitud, kas kinnisvaraga seonduva tegevuse kulud vastavad nõuetele, ning sellest tulenevalt tuvastas vääralt, et esines põhikontrolli puudus, sest:
- 3.1. komisjon jättis alusetult arvesse võtmast teabe, mille Leedu institutsioonid esitasid seoses asutuse määratud ning sõltumatute ekspertide teostatud kontrolliga, mille raames tuvastati, milline tegelik kahju võis olla tekitatud ELi fondidele ja mis oli sellise kahju summa ning samuti, milline kahju oli seotud mitterahaliste osaluste kontrolli süsteemi puudustega (vabatahtlike tasustamata töö), ja kohaldas alusetult kindlamääralist (5 %) finantskorrektsiooni;
- 3.2. komisjon asus ekslikult seisukohale, et määruse (EL) nr 65/2011 artikli 24 lõike 2 punkte c ja d ei olnud täidetud toetusetaotluste halduskontrolli ja tegevuste – mitterahalised osalused (kinnisvara) – kulude kontrolli raames.

⁽¹⁾ ELT 2017, L 165, lk 37.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1306/2013 ühise põllumajanduspoliitika rahastamise, haldamise ja seire kohta ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 352/78, (EÜ) nr 165/94, (EÜ) nr 2799/98, (EÜ) nr 814/2000, (EÜ) nr 1290/2005 ja (EÜ) nr 485/2008 (ELT 2013, L 347, lk 549).

⁽³⁾ Komisjoni 27. jaanuari 2011. aasta määrus (EL) nr 65/2011, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1698/2005 rakendamise üksikasjalikud eeskirjad seoses kontrollimenetluse rakendamisega ning nõuetele vastavusega maaelu arengu toetusmeetmete osas (ELT 2011, L 25, lk 8).

6. septembril 2017 esitatud hagi – ICL-IP Terneuzen ja ICL Europe Coöperatief versus komisjon

(Kohtuasi T-610/17)

(2017/C 357/39)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: ICL-IP Terneuzen, BV (Terneuzen, Madalmaad) ja ICL Europe Coöperatief UA (Amsterdam, Madalmaad) (esindajad: advokaadid R. Cana ja E. Mullier)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- tühistada komisjoni 13. juuni 2017. aasta määrus (EL) 2017/999, millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1907/2006 (mis käsitleb kemikaalide registreerimist, hindamist, autoriseerimist ja piiramist (REACH)) XIV lisa (ELT 2017, L 150, lk 7) osas, milles nPB kanti REACH-määruse XIV lisasse;
- mõista käesoleva menetluse kulud välja kostjalt; ja
- võtta muid või edasisi meetmeid, mida kohus peab vajalikuks.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon tegi kõiki asjakohaseid fakte arvesse võtmata jättes ilmse hindamisvea ning rikkus hea halduse põhimõtet.
 - Hagejad väidavad, et Euroopa Komisjon tegi ilmse hindamisvea, kui ta jättis hoolikalt ja erapooletult läbi vaatamata asjakohase teabe, mille hagejad esitasid Euroopa Komisjonile, mis näitas, et see aine ei vasta prioriteetsuse määramise ja REACH-määruse XIV lisasse kandmise kriteeriumidele. Hagejad on seisukohal, et kui Euroopa Komisjon oleks seda teavet arvesse võtnud, oleks aine kogutud punktid olnud madalamad või sarnased teiste ainete omadega, mida sama prioriteetsuse määramise etapis ei prioriseeritud, ning seda ainet ei oleks vaidlustatud määrusega kantud REACH-määruse XIV lisasse.

2. Teine väide, et vaidlustatud määrus rikub REACH-määruse artiklit 55 ja on vastuolus REACH-määruse konkurentsivõime eesmärgiga ning rikub õigust tegeleda majandustegevusega.
- Hagejad väidavad, et vaidlustatud määrus on vastuolus REACH-määruse konkurentsivõime eesmärgiga ja eeskätt selle kasutuslubade andmise VII jaotisega, mõjutades seeläbi hagejate konkurentsipositsiooni ning kahjustas hagejate õigust tegeleda majandustegevusega, määraes selle aine prioriteetsuse vaatamata teabele, mis näitas, et see aine ei vasta prioriteetsuse määramise ja XIV lisasse kandmise kriteeriumidele.
3. Kolmas väide, et Euroopa Komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi ja oma põhjendamiskohustust.
- Hagejad väidavad, et Euroopa Komisjon rikkus nende kaitseõigusi ning oma põhjendamiskohustust, kui ta jättis välja toomata põhjused aine „rühmitamiseks“ trikloroetüleeniga, vaatamata Euroopa Kemikaaliameti sõnaselgele tunnustusele (prioriteetsuse määramise juhises), et kui võetakse arvesse niisuguseid tegureid nagu „rühmitamine“, mis ei kuulu artikli 5 lõike 8 punkti 3 formaalsete kriteeriumide hulka, siis peavad prioriteedi määramise põhjused olema selgelt välja toodud ja olema kooskõlas loamenetluse soovitude etapi rolli ja eesmärgiga.
4. Neljas väide, et vaidlustatud määrus rikub hagejate õiguspäraseid ootusi.
- Hagejad väidavad, et vaidlustatud määruse vastuvõtmine rikub nende õiguspäraseid ootusi osas, kus see ei ole kooskõlas prioriteetsuse määramise juhiseiga. Täpsemalt väidavad hagejad, et nPB prioriseerimine ja XIV lisasse kandmine rikkus nende õiguspäraseid ootusi, et mahukriteeriumi ja rühmitamiskaalutlusi kohaldataks nii, nagu need on sätestatud prioriteetsuse määramise juhises ja üldistes suunistes.
5. Viies väide, et vaidlustatud määrusega rikuti proportsionaalsuse põhimõtet.
- Hagejad väidavad, et Euroopa Komisjon oleks pidanud hindama asjakohaseks nPB vaidlustatud määruse XIV lisasse kandmise edasilükkamist ning see oleks olnud vähem koormav meede, kuna hagejad ei oleks pidanud kannatama XIV lisasse kandmise tagajärgi mitte kohe, vaid alles siis, kui nPB oli nõuetekohaselt kantud XIV lisasse tegelikku kõrget prioriteeti silmas pidades.
6. Kuues väide, et vaidlustatud määrus rikub võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet.
- Hagejad väidavad, et vaidlustatud määrus rikub võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, kuna ainet koheldi teistest ainetest erinevalt – kandes selle REACH-määruse XIV lisasse –, seal hulgas kollasest antimonist ja pliiist. Hagejate sõnul olid mõlemad ained võrreldavas olukorras: mõlemat käsitati osana samast prioriseerimisestapist, mõlemad said (või oleksid pidanud saada) prioriseerimispunkte kokku 17, ja mõlema puhul hõlmas prioriteedi määramine rühmitamiskaalutlusi. Siiski nendivad hagejad, et ECHA ja Euroopa Komisjon kohtlesid neid erinevalt, kuna ainet soovitati ja hiljem lisati XIV lisasse, samas kui kollast antimoni ja pliid ei soovitatud hõlmata ning seetõttu XIV lisasse ei kantud.

Üldkohtu 6. septembri 2017. aasta määrus – Systran versus komisjon

(Liidetud kohtuasjad T-481/13 ja T-421/15) ⁽¹⁾

(2017/C 357/40)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Kuuenda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 336, 16.11.2013